

Aan: De Ministers, de colleges van burgemeester en wethouders van alle gemeenten, de colleges van gedeputeerde staten van alle provincies, de dagelijkse besturen van alle waterschappen

cc: de Vereniging van Nederlandse Gemeenten, het Interprovinciaal Overleg en de Unie van Waterschappen

circulaire

Directie Constitutionele Zaken en Wetgeving
Afdeling Wetgeving
Staatsinrichting en Grondrechten

Herengracht 17
2511 EG Den Haag
Postbus 20011
2500 EA Den Haag
www.minbzk.nl

Contactpersoon
Sanne de Lint

T (070) 426 6183
sanne.lint@minbzk.nl

Onderwerp	Wet dwangsom en beroep bij niet tijdig beslissen (juridische versie circulaire)
Doelstelling	Informeren
Juridische grondslag	Geen
Relaties met andere circulaire's	Circulaire Wet dwangsom en beroep bij niet tijdig beslissen voor overheidspersoneel (Kenmerk 2008-0000548161)
Ingangsdatum	Nog niet bekend. In ieder geval uiterlijk 1 januari 2010.
Geldig tot	n.v.t.

Datum
19 november 2008

Kenmerk
2008-0000548032

Algemeen

Op 20 november 2007 heeft de Eerste Kamer het voorstel van wet van de Tweede Kamerleden Wolfsen en Luchtenveld tot aanvulling van de Algemene wet bestuursrecht met doeltreffendere rechtsmiddelen tegen niet tijdig beslissen door bestuursorganen (Wet dwangsom en beroep bij niet tijdig beslissen, hierna: Wet dwangsom) aanvaard. De tekst van het voorstel is te vinden in Kamerstukken I 2005/06, 29 934, A.

Op dit moment is de wet nog niet in werking getreden. Het is nog niet precies duidelijk wanneer de wet wel in werking zal treden. Het kabinet heeft aangegeven dat voordat de Wet dwangsom in werking treedt, verzekerd moet zijn dat de termijnen voor het beslissen op Wob-verzoeken en op bezwaren krachtens de Algemene wet bestuursrecht zijn aangepast. Het wetsvoorstel tot aanpassing van deze termijnen is op 24 oktober 2008 bij de Tweede Kamer ingediend (zie Kamerstukken II 2008/09, 31 751). Wel is afgesproken dat de wet uiterlijk per 1 januari 2010 in werking treedt.

In deze circulaire wordt de betekenis van deze wet voor bestuursorganen van zowel het Rijk als de decentrale overheden toegelicht. Daarnaast wordt ingegaan op de keuzes die de wet aan deze bestuursorganen biedt. Aangezien de wet grote gevolgen heeft voor de afhandeling van aanvragen en daarmee voor de interne organisatie van de bestuursorganen, is het van belang dat deze circulaire breed verspreid wordt onder medewerkers binnen het bestuursorgaan. Deze versie is geschikt voor juristen werkzaam bij bestuursorganen. Tegelijk met deze circulaire is een versie van deze circulaire voor al het overheidspersoneel (Kenmerk 2008-0000548161) verstuurd.

De Wet dwangsom bevat een tweetal regelingen voor die gevallen waarin een bestuursorgaan niet binnen de daarvoor geldende termijn beslist:

- 1) Een regeling op grond waarvan een bestuursorgaan een dwangsom verschuldigd kan zijn voor iedere dag dat de beslissing uitblijft (nieuwe paragraaf 4.1.3.2 Awb);
- 2) Een regeling op grond waarvan – met overslaan van de bezwaarfase - direct beroep bij de bestuursrechter kan worden ingesteld tegen niet-tijdig beslissen door het bestuursorgaan (nieuwe afdeling 8.2.4A Awb).

Inhoudsopgave circulaire

Paragraaf 1: Dwangsom bij niet tijdig beslissen

- 1.1: De dwangsomregeling op hoofdlijnen**
- 1.2: Overgangsrecht**
- 1.3: Eigen dwangsomregelingen decentrale overheden**

Paragraaf 2: Direct beroep bij niet tijdig beslissen

- 2.1: De regeling direct beroep op hoofdlijnen**
- 2.2: Samenloop met de dwangsomregeling**
- 2.3: Overgangsrecht**

Paragraaf 3: Uitbreiding gronden opschorting van de beslistermijn

Paragraaf 4: Invoering van de wet binnen de organisatie

Paragraaf 5: Voorlichting aan de burgers

Paragraaf 6: Publiekelijk inzichtelijk maken van de betalingen van dwangsommen

Paragraaf 7: Verdere informatie

Bijlage: Wanneer is er sprake van niet tijdig beslissen?

1. Dwangsom bij niet tijdig beslissen

Vanaf de inwerkingtreding van de Wet dwangsom is de dwangsomregeling (paragraaf 4.1.3.2. Awb) dwingend van toepassing op het niet tijdig nemen van besluiten.

Voor beschikkingen genomen op grond van de Vreemdelingenwet 2000 of het Soeverein Besluit van 12 december 1813, alsmede beslissingen op bezwaar tegen zodanige beschikkingen, geldt dat de dwangsomregeling (paragraaf 4.1.3.2 Awb) dwingend van toepassing wordt drie jaar na inwerkingtreding van de wet. Tot die tijd geldt voor deze beschikkingen en hun bezwaren de situatie zoals hiervoor is omschreven voor de periode tot inwerkingtreding van de Wet dwangsom.

Daarnaast liggen momenteel bij de Tweede Kamer twee voorstellen om de dwangsomregeling voor een bepaalde termijn uit te zonderen voor beschikkingen ingevolge de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen en beslissingen op bezwaar tegen zodanige beschikkingen en voor aanvragen voor een Verklaring omtrent gedrag op grond van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens.

1.1. De dwangsomregeling op hoofdlijnen¹

Voorwaarde 1: het bestuursorgaan heeft niet tijdig beslist op een aanvraag.
Meer over niet tijdig beslissen in de bijlage. Zie tevens paragraaf 3 over verruiming van de mogelijkheden om een beslistermijn op te schorten.

¹ Wat hier voor aanvragen wordt vermeld, geldt tevens voor bezwaar en administratief beroep.

Datum
19 november 2008

Kenmerk
2008-0000548032

Voorwaarde 2: de aanvrager heeft het bestuur in gebreke gesteld.

Dit kan vanaf de eerste dag dat een bestuursorgaan te laat is met beslissen. De wet stelt de eis dat een ingebrekestelling schriftelijk moet geschieden, verder is zij vormvrij. Dat betekent dat een ingebrekestelling ook 'verpakt' kan zitten in een bezwaarschrift of klacht die (mede) gericht is op niet tijdig beslissen door het bestuursorgaan.

Indien twee weken na ontvangst van de ingebrekestelling door het bestuursorgaan nog geen besluit is genomen, verbeurt het per dag dat het besluit uitblijft een dwangsom. De maximale looptijd van de dwangsom is 42 dagen en de dwangsom bedraagt ten hoogste € 1260. De dwangsom bedraagt de eerste veertien dagen € 20 per dag, de daaropvolgende veertien dagen € 30 per dag en de overige dagen € 40 per dag. Het bestuursorgaan stelt uiterlijk binnen twee weken na de laatste dag waarover de dwangsom verschuldigd was, het totaalbedrag aan verbeurde dwangsommen bij beschikking vast.

Het bestuursorgaan gaat uiterlijk binnen zes weken na de vaststelling over tot betaling aan de aanvrager.

De eerste dag waarover de dwangsom verschuldigd is, is de dag waarop twee weken zijn verstreken na de dag waarop a) de beslistermijn is verstreken en b) het bestuursorgaan een schriftelijke ingebrekestelling van de aanvrager heeft ontvangen. Dat wil zeggen: als de ingebrekestelling op maandag is ontvangen, is de eerste dag waarover dwangsom is verschuldigd de dinsdag twee weken later.

Een ingebrekestelling die wordt ingediend voordat de beslistermijn is geëindigd wordt een premature ingebrekestelling genoemd en is naar zijn aard geen ingebrekestelling. Het is dus niet mogelijk om bij een aanvraag reeds een voorwaardelijke ingebrekestelling te voegen. Anders ligt het bij een ingebrekestelling die per abuis een dag te vroeg is ingediend. Deze zou door het bestuursorgaan wel als geldig moeten worden beschouwd. Tijdens de parlementaire behandeling van de Wet dwangsom is uitgesproken dat in de praktijk de rechter zou kunnen oordelen dat een ingebrekestelling die per abuis een dag te vroeg is ingediend, toch geldt; de dwangsom is dan twee weken en een dag later verschuldigd. Dus: is de ingebrekestelling op maandag ontvangen en had dat eigenlijk pas dinsdag moeten zijn, dan is de dwangsom verschuldigd met ingang van de woensdag twee weken later.

1.2. Overgangsrecht

Op het niet tijdig beslissen op een aanvraag die, of een bezwaar- of (administratief) beroepschrift dat is ingediend vóór de inwerkingtreding van de Wet dwangsom is de dwangsomregeling (paragraaf 4.1.3.2) niet van toepassing.

1.3. Eigen dwangsomregelingen decentrale overheden

Reeds bestaande verordeningen van gemeenten, provincies en waterschappen krachtens welke een financiële tegemoetkoming of een dwangsom verschuldigd is indien een van hun bestuursorganen bepaalde besluiten niet tijdig neemt, blijven

hun gelding behouden tot de inwerkingtreding van de wet (tenzij die regelingen eerder worden ingetrokken of gewijzigd).

Na de inwerkingtreding van de Wet dwangsom verliezen verordeningen van gemeenten, provincies en waterschappen krachtens welke een financiële tegemoetkoming of een dwangsom verschuldigd is indien een bestuursorgaan bepaalde besluiten niet tijdig neemt, hun gelding. Dan vervallen deze verordeningen van rechtswege en worden de dwangsomregeling (paragraaf 4.1.3.2 Awb) en de regeling beroep bij niet tijdig beslissen (afdeling 8.2.4a Awb) van toepassing.

2. Direct beroep bij niet tijdig beslissen

Vanaf de inwerkingtreding van de wet is de nieuwe regeling voor beroep bij niet tijdig beslissen (afdeling 8.2.4A Awb) en het daarmee samenhangende overslaan van de bezwaarprocedures (artikel 7:1, eerste lid) van toepassing in alle gevallen waarin beroep wordt ingesteld tegen het niet tijdig nemen van een besluit.

2.1 De regeling direct beroep op hoofdlijnen²

Artikel 6:12, derde lid, stelt twee voorwaarden voor de toepasselijkheid van 8.2.4a.

Voorwaarde 1: het bestuursorgaan heeft niet tijdig beslist op een aanvraag.
Meer over niet tijdig beslissen in de bijlage. Zie tevens paragraaf 3 over verruiming van de mogelijkheden om een beslistermijn op te schorten.

Voorwaarde 2: de aanvrager heeft het bestuur in gebreke gesteld.
Dit kan vanaf de eerste dag dat een bestuursorgaan te laat is met beslissen. De wet stelt de eis dat een ingebrekestelling schriftelijk moet geschieden, verder is zij vormvrij. Dat betekent dat een ingebrekestelling ook 'verpakt' kan zitten in een bezwaarschrift of klacht die (mede) gericht is op niet tijdig beslissen door het bestuursorgaan.

Indien twee weken nadat de aanvrager het bestuursorgaan heeft medegedeeld dat het in gebreke is, door het bestuursorgaan nog geen besluit is genomen, kan de aanvrager beroep tegen niet tijdig beslissen instellen bij de rechtbank. De eerste dag waarop een beroepschrift bij de rechter wegens niet tijdig beslissen kan worden ingediend, is de dag waarop twee weken zijn verstreken na de dag waarop a) de beslistermijn is verstreken en b) de aanvrager een schriftelijke ingebrekestelling heeft verzonden. Dat wil zeggen: als de ingebrekestelling op maandag is verzonden, is de eerste dag waarop een beroepschrift kan worden ingediend de dinsdag twee weken later.

De rechtbank behandelt het beroep in beginsel zonder zitting en binnen acht weken (binnen dertien weken als de rechter een zitting nodig acht). Indien het beroep gegrond is, bepaalt de rechtbank dat het bestuursorgaan binnen twee weken alsnog beslist. Daaraan verbindt de rechter een (nieuwe)

² Wat hier voor aanvragen wordt vermeld, geldt eveneens voor bezwaar en administratief beroep.

dwangsom die het bestuursorgaan verbeurt als het niet beslist binnen de door de rechter opgelegde termijn van twee weken.

Datum
19 november 2008
Kenmerk
2008-0000548032

Een premature ingebrekestelling is naar zijn aard geen ingebrekestelling. Het is dus niet mogelijk om bij een aanvraag reeds een voorwaardelijke ingebrekestelling te voegen. Een ingebrekestelling die te vroeg is verstuurd, is ongeldig.

Anders ligt het bij een ingebrekestelling die per abuis een dag te vroeg is ingediend. Deze zou door het bestuursorgaan wel als geldig moeten worden beschouwd. Tijdens de parlementaire behandeling van de Wet dwangsom is uitgesproken dat in de praktijk de rechter zou kunnen oordelen dat ingebrekestelling die per abuis een dag te vroeg is ingediend, toch geldt; de dwangsom is dan twee weken en een dag later verschuldigd. Dus: is de ingebrekestelling op maandag ontvangen en had dat eigenlijk pas dinsdag moeten zijn, dan is de dwangsom verschuldigd met ingang van de woensdag twee weken later.

2.2. Samenloop met de dwangsomregeling

Nadat het bestuursorgaan een ingebrekestelling heeft ontvangen, gaat de dwangsom 'automatisch' lopen voor iedere dag dat de beslissing uitblijft. Twee weken nadat de aanvrager een ingebrekestelling heeft verzonden, kan een beroepschrift tegen niet tijdig beslissen bij de rechtbank worden ingediend. Of en zo ja, wanneer dat precies gebeurt, bepaalt degene die beroep instelt. De wet bepaalt dat de grens ligt bij het onredelijk laat instellen van beroep. Het is aan de rechter te bepalen wanneer dat het geval is.

2.3. Overgangsrecht

Op het niet tijdig beslissen op een aanvraag die, of een bezwaar- of (administratief) beroepschrift dat is ingediend vóór de inwerkingtreding van de wet blijft het 'oude' recht gelden. Dat wil zeggen dat de aanvrager of bezwaarmaker op grond van artikel 6:2, aanhef en onder b, Awb in beginsel eerst bezwaar moet maken tegen het uitblijven van een besluit (respectievelijk de bezwaarprocedure moet voortzetten), alvorens hij beroep tegen niet tijdig beslissen kan instellen bij de bestuursrechter. De regeling beroep bij niet tijdig beslissen (afdeling 8.2.4a) is op deze aanvragen dan niet van toepassing.

3. Uitbreiding gronden opschorting van de beslistermijn³

Vanaf de inwerkingtreding van de wet, zijn de mogelijkheden voor een bestuursorgaan om de beslistermijn, zowel in de primaire fase als de fase van bezwaar/administratief beroep, op te schorten, uitgebreid (artikel 4:15 Awb).

De beslistermijn wordt opgeschort in de volgende gevallen:

1) de dag nadat het bestuursorgaan de aanvrager heeft uitgenodigd de aanvraag op grond van artikel 4:5 Awb aan te vullen, tot de dag waarop de aanvraag is

³ Wat hier voor aanvragen wordt vermeld, geldt eveneens voor bezwaar en administratief beroep.

aangevuld of de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken (art. 4:15, eerste lid, onder a) (NB: deze opschortingsgrond bestaat al op grond van het huidige artikel 4:15);

2) de dag nadat het bestuursorgaan de aanvrager mededeelt dat het wacht op voor de beslissing noodzakelijke informatie uit het buitenland, tot de dag waarop deze informatie is ontvangen of verder uitstel niet meer redelijk is (art. 4:15, eerste lid, onder b);

Toelichting: Het bestuursorgaan kan een beslissing niet ongelimiteerd uitstellen omdat het wacht op informatie uit het buitenland. De termijn gaat weer lopen als verder uitstel niet meer redelijk is. Wanneer verder uitstel niet meer redelijk is, zal afhangen van het geval.

3) gedurende de termijn waarvoor de aanvrager schriftelijk met uitstel heeft ingestemd (art. 4:15, tweede lid, onder a) (NB: deze opschortingsgrond bestaat al voor bezwaar en administratief beroep, maar gaat voor alle beschikkingen gelden);

4) zolang de vertraging in de besluitvorming aan de aanvrager kan worden toegerekend (art. 4:15, tweede lid, onder b);

Toelichting: Hiervan is bijvoorbeeld sprake wanneer het bestuursorgaan niet tijdig kan beslissen, doordat de aanvrager een dag voor afloop van de beslistermijn een dik pak met aanvullende gegevens opstuurt of bij herhaling om uitstel van een hoorzitting of een nader onderzoek vraagt.

5) zolang het bestuursorgaan door overmacht niet in staat is te beslissen (art. 4:15, tweede lid, onder c).

Toelichting: Bij overmacht moet het gaan om een onmogelijkheid om te beslissen die veroorzaakt wordt door abnormale en onvoorziene omstandigheden, die vallen buiten de invloeds- en risicosfeer van het bestuursorgaan. Het volledig afbranden of onder water lopen van een gemeentehuis is een voorbeeld van overmacht.

Bij de opschortingsgronden 1, 2 en 3 vindt altijd communicatie plaats en weet de aanvrager dus dat de beslistermijn is opgeschort. In de gevallen 1 en 3 is de aanvrager door de communicatie over de aanvang van de opschorting tevens op de hoogte van het einde van de opschorting. Voor opschortingsgrond 4 is niet geregeld dat het bestuursorgaan de opschorting moet mededelen. In het geval onder 5 (overmacht) moet het bestuursorgaan aan de aanvrager mededelen dat de beslistermijn is opgeschort, en daarbij aangeven binnen welke termijn een besluit wél tegemoet kan worden gezien (artikel 4:15, leden 3 en 4). In de gevallen onder 2, 4 en 5 is aanvullend bepaald dat het bestuursorgaan de aanvrager mededeelt dat de opschorting eindigt, en daarbij vermeldt binnen welke termijn alsnog een besluit moet worden gegeven (de resterende beslistermijn).

NB! In geval een bestuursorgaan met behulp van geautomatiseerde systemen de voortgang van de behandeling bewaakt of (als kwaliteitsinstrument) doorlooptijden meet, zullen deze systemen aan de nieuwe opschortingsgronden van artikel 4:15 Awb moeten worden aangepast. Hetzelfde geldt voor de

registratie van ingebrekestellingen, verbeurde dwangsommen en beroepen wegens niet tijdig beslissen.

Datum
19 november 2008
Kenmerk
2008-0000548032

4. Invoering van de wet binnen uw organisatie

Het is van belang dat u zorgt voor goede communicatie binnen de eigen organisatie over de Wet dwangsom. De wet kan gevolgen hebben voor de interne organisatie van het bestuursorgaan. Vanaf het moment van de ontvangst van een aanvraag beginnen de termijnen te lopen. De aanvraag moet dan ook zo snel mogelijk worden doorgestuurd naar de verantwoordelijke afdeling of ambtenaar binnen het bestuursorgaan. Wanneer het bestuursorgaan een ingebrekestelling ontvangt, moet deze herkend worden en met prioriteit worden afgehandeld. Het bestuursorgaan heeft dan immers nog twee weken om te beslissen zonder dat een dwangsom wordt opgelegd.

5. Voorlichting aan de burgers

De wet is bedoeld om de betrouwbaarheid van de overheid te vergroten; het is essentieel dat u burgers daarvan op de hoogte stelt. Het is van belang dat zij goede voorlichting krijgen over de wet. U kunt algemene voorlichting geven via uw websites en bijvoorbeeld in de vorm van brochures. Op korte termijn zullen via de website van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties www.minbzk.nl/wetdwangsom teksten beschikbaar zijn, die u hiervoor kunt gebruiken.

Bestuursorganen, die aanvragen in behandeling nemen, kunnen individuele aanvragers wijzen op de mogelijkheid om – na overschrijding van de beslistermijn – het bestuursorgaan in gebreke te stellen. Dat zou bijvoorbeeld kunnen bij de ontvangstbevestiging. Op die manier profiteert de samenleving optimaal van haar verbeterde relatie met de overheid.

6. Publiekelijk inzichtelijk maken van de betalingen van dwangsommen

Tijdens de behandeling van het wetsvoorstel in de Tweede Kamer is de motie Dittrich inzake het publiek inzichtelijk maken van aan overheidsorganen opgelegd dwangsommen (zie Kamerstukken II, 2005-2006, 29 934, nr.17) aangenomen. Deze motie vraagt overheidsorganen die een dwangsom hebben moeten betalen wegens niet of niet tijdig beslissen op aanvragen deze periodiek publiekelijk inzichtelijk te maken, bijvoorbeeld in het (burger)jaarverslag. Mijn dringende verzoek aan u is om aan deze oproep van de Tweede Kamer tegemoet te komen en daarom te registreren wanneer en hoeveel dwangsom er is betaald. Daarnaast zullen dwangsombedragen uiteraard al moeten worden verantwoord in de financiële jaarverslagen, aangezien bestuursorganen jaarlijks verantwoording afleggen over de gelden die zij ontvangen en uitgeven.

7. Verdere informatie

Mocht u nog vragen hebben over de Wet dwangsom en beroep bij niet tijdig beslissen, dan kan u als volgt meer informatie krijgen:

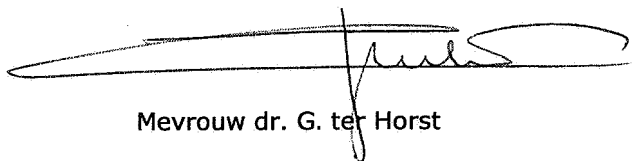
- Via de website van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, www.minbzk.nl/wetdwangsom kunt u deze circulaire vinden, antwoorden op een aantal veelgestelde vragen, actuele informatie en teksten voor communicatie naar de burger.

- Op deze website is ook de link te vinden naar het wetsvoorstel (Kamerstukken I 2005/06, 29 934, A) en de overige Kamerstukken (29 934).
- Daarnaast kunt u uw vragen mailen naar postbus.dwangsom@minbzk.nl.
- U kunt contact opnemen met het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties op het telefoonnummer 070-4266183.

Datum
19 november 2008
Kenmerk
2008-0000548032

Om u zo goed mogelijk op de hoogte te houden van de laatste ontwikkelingen met betrekking tot de inwerkingtreding van de Wet dwangsom en u handige informatie te kunnen toesturen, zouden wij graag de naam en contactgegevens van één contactpersoon binnen uw organisatie vernemen. U kunt deze persoon aanmelden via postbus.dwangsom@minbzk.nl.

DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN KONINKRIJKSRELATIES,

Mevrouw dr. G. ter Horst

Bijlage Wanneer is er sprake van niet tijdig beslissen?

Datum
19 november 2008
Kenmerk
2008-0000548032

'Niet tijdig beslissen' wil zeggen dat een bestuursorgaan bij het nemen van een besluit een beslistermijn heeft overschreden.

Hieronder wordt kort ingegaan op de Awb-beslistermijnen voor de primaire fase en de fase van bezwaar en administratief beroep.

Primaire fase

De hoofdregel is dat een bestuursorgaan moet beslissen binnen een wettelijke termijn of bij ontbreken daarvan binnen een redelijke termijn (art. 4:13, eerste lid, Awb).

De wettelijke termijn is een vaststaande termijn. Soms heeft de wetgever voorzien in een verlengings- en/of verdagingsmogelijkheid.

Er zij op gewezen dat op wettelijke beslistermijnen in beginsel de Algemene termijnenwet van toepassing is. Deze wet is van overeenkomstige toepassing verklaard op verordeningen van provincies, gemeenten en waterschappen, tenzij in die verordeningen anders is bepaald. Dat betekent dat in beginsel een beslistermijn (met uitzondering van een in een ministeriële regeling of in een regeling van een zelfstandig bestuursorgaan opgenomen termijn) die eindigt in het weekend of op een erkende feestdag, wordt verlengd tot en met de eerst volgende werkdag.

Bij gebrek aan een wettelijke termijn, geldt een redelijke termijn.

Wat een *redelijke termijn* is, is afhankelijk van de soort beslissing en kan enkele weken of maanden zijn, maar in uitzonderlijke gevallen zelfs enkele dagen. De redelijke termijn is in ieder geval na acht weken verstreken, indien het bestuursorgaan in de acht weken na ontvangst van de aanvraag tot het geven een beschikking a) geen beschikking heeft gegeven en b) geen redelijke termijn heeft gesteld waarbinnen de aanvrager de beschikking wél tegemoet mag zien (art. 4:13, tweede lid, Awb).

Wanneer het bestuursorgaan na ontvangst van een aanvraag een redelijke termijn heeft genoemd waarbinnen de beschikking tegemoet kan worden gezien, moet in ieder geval binnen deze termijn worden beslist (Art. 4:14, derde lid, Awb). Deze termijn hoeft geen acht weken te zijn. Met een dergelijke mededeling kan het bestuur de beslistermijn dus verlengen, met dien verstande dat een belanghebbende op grond van artikel 6:2 Awb bezwaar kan maken, indien hij van mening is dat een door het bestuursorgaan medegedeelde termijn niet redelijk is. De aanvrager kan een door het bestuur medegedeelde redelijke termijn niet met een ingebrekestelling aanvechten.

Fase van bezwaar en administratief beroep

De termijnen die gelden voor de fase van bezwaar worden aangepast. Het wetsvoorstel tot aanpassing van deze termijnen is op 24 oktober 2008 ingediend bij de Tweede Kamer (zie Kamerstukken II 2008/09, 31 751). U wordt daarom aangeraden om, wanneer het wetsvoorstel is aangenomen, de termijnen die gelden voor de fase van bezwaar en beroep te bekijken. Ook hier is het mogelijk onder bepaalde voorwaarden de termijn te verdagen of nog verder te verlengen (op te schorten). Voor het administratief beroep bevat de Algemene wet bestuursrecht een soortgelijke regeling.

Datum
19 november 2008
Kenmerk
2008-0000548032

Voor zowel de primaire fase als de fase van bezwaar en administratief beroep geldt dat de termijn kan worden opgeschort op grond van artikel 4:15. Zie paragraaf 3 voor een bespreking van de verschillende opschortingsgronden.

In sommige gevallen kan sprake zijn van samenloop tussen opschorting en verdaging. Ter illustratie volgt hiervan een voorbeeld. Stel de beslistermijn van beschikking X is zes weken, met de mogelijkheid van verdaging van nog eens twee weken. Als bij de ontvangst van de aanvraag wordt geconstateerd dat een aanvraag onvolledig is (artikel 4:5 Awb), biedt het bestuursorgaan de aanvrager de mogelijkheid de aanvraag binnen vier aan te vullen. Hiervan wordt na 13 dagen gebruik gemaakt.

1 oktober: indiening aanvraag (einde termijn: 1 oktober + 6 weken = 12 november)

4 oktober: bestuursorgaan biedt de gelegenheid aan te vullen.

17 oktober: ontvangst aanvulling

Opschorting beslistermijn: 12 november + 13 dagen = 25 november. Dat betekent dat het bestuursorgaan tot 25 november de tijd heeft gebruik te maken de oorspronkelijke beslistermijn te verdagen. Als op 25 november geen beschikking is genomen en niet is verdaagd, is in dit voorbeeld sprake van niet tijdig beslissen. Is wel tijdig verdaagd, dan is na 9 december sprake van niet tijdig beslissen.